

יום שישי
 כד' שבט ה'תשע"ה (13.2.15)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער - גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל - גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי - מרכז להפצת ערכי היהדות - חלוקת מצרכי מזון - ערבי תרבות - בית מדרש יוצר לדתיים ולחילונים - מרכז התנדבות קהילתי - מרכז הדרכה - חוגי ילדים

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב" (משלי)
 מסביר ר' בחיי שעד כאן במשלי מדבר שלמה המלך אל האזרח הפשוט, וכאן פונה הוא לשופט. כך גם התורה הקדושה לכאורה חוזרת על עשרת הדברות ומרחיבה על כל אחת מהדברות, ומרחיבה את דיני זיקין וקנין. בסוף הפרשה בהקשר של תאור נוסף של מתן תורה, מתואר הליך קורבנות בו חצי מהדם נזרק על המזבח, וחצי על בני ישראל. המסר בהליך זה הוא עקרון עמוק של התורה, שהשם מצוה אותנו למצוא חן בעיני אלוקים ואדם שווה בשווה. החצי מהדם על המזבח מייצג מצוות שבין אדם למקום, בעוד שהחצי שעל בני ישראל מייצג את המצוות בין בני אדם. בני אדם נוטים לחשוב שתפקידם בעולם לדון את השכן. אם אדם כואב את מר גורלו יש שמרגישים שהקב"ה מועמד לדין מעצם הארועים, רחמנא ליצן. תפישה כזו מובילה אדם מאמין להיות קנא להשם, ולנסות להגן על צדקת הארועים, כדי להגן על הקב"ה. כזאת היתה הגישה של ריעי איוב, שמגינים על צדקת ההשגחה, תוך העדר חמלה לסובל. אכן יש מידה לא מבוטלת של אמת בדברי ריעי איוב, אומר ה'אש קודש' בגטו ורשא שצדיק נקרא אדם שמצדיק את הקב"ה בכל אשר קורה אותו, בבחינת ואהבת את השם אלוקיך... ובכל מאודך (בכל מידה ומידה שהוא מודד לך). ולהיפך, הרשע הוא אדם שמרגיש שהשם הוא (רחל"ן) רשע בכל פעם שהוא סובל. אכן הסובל עצמו, כמו ה'אש קודש' עצמו, מפגין דרגה גבוהה של אמונה אם הוא יכול לראות את חייו כך, אבל מפרשי ספר איוב לא מסכימים עם ריעי איוב. חמלה היא ערך עליון ביהדות, וסבל אנושי לא קל בעיני השם. כמובן יש סיבה לכל ארוע, אבל לא רק הסבר שלסובל מגיע כי הוא חטא, ישנם עוד הסברים. עיקר התפקיד של התנהגות השכן היא כדוגמא לחיקוי באותן מידות שחסרות בנו, לא להיפך. הדין משכין שלום בין הניצים, על ידי גילוי האמת, ובכך נעשה שותף לבורא בישוב העולם.

לדוגמא, פרשתינו העמוסה במצוות מונה את חמשת מיני הפיצויים שאדם צריך לפצות קורבן של אלימות, כגון פיצוי על עלבון, אובדן יכולת עבודה, והוצאות רפואיות. ישנה דיעה רווחת שאם אדם חולה, זה קורה כי ההשגחה הנפלאה של הבורא מענישה אדם זה על חטאיו. אם כן, אולי עדיף לאדם המאמין לא להתערב, לתת לבורא לבחור לרפא את הנענש בחטאו. חז"ל קוראים למידה זו מידת סדום. התורה אומרת "ורפוא ירפא". אדרבא, החזרה על הפועל (עשר תעשר, נתון תיתן, שלח תשלח, עזוב תעזוב, וכו') מודיע על חשיבות המצוה ועל החיוב לשנות ולבצע אותה פעם אחר פעם.

והבסיס לחשיבות החמלה ביהדות היא ההנהגה של מידה כנגד מידה. ומסביר אור החיים הקדוש הסבר אחר למה אדם סובל או לא: "כי מצינו שהקב"ה קורא לישראל בנים בהכרזה לעיני העמים כולם, והן עתה מן הראוי היה לפחות שלא תהיה גרועה מהאומות, כאשר עינינו רואות רום מעלות האומות מה שאין כן לישראל... דע כי בזמן החורבן כל כלי השפע משפיעין חוץ למקומם בשאר האומות, ולא לישראל, כי מתקלקלים הצינורות ומריקים במקום לא קדוש. והוא אומרו ואם אחרת יקח לו, לתת מידת טובו... אפילו אז, לפחות שארה כסותה ועונתה לא יגרע. שארה=מזונותיה, כסותה כפשוטו, ועונתה, שיהיה עונה אותה בצר, ושלושה אלה מוכרחים ואיך יכולה לחיות זולתם." ומסביר אור החיים קשר אפשרי בין הזועה שמצאה את בני עמינו לפני יותר מחצי יובל, "ואמר עוד ואם שלש אלה. פרוש שארה כסותה ועונתה לא יעשה לה, ותהיה גרועה מהם, ויצאה חיים, פרוש הגם שלא יהיה בידם תורה המצוות, ואפילו לא יכספו לגאולה (כגון דור של חילוניים כשלנו, רחל"ן), והוא אומרו אין כסף, כי יסוריה יספיקו לפדיונה (ראשית צמיחת גאולתינו)", "בב"א. אז עכשיו שוב, העד לסיבלות הזולת, לא עלינו לדון את צדקת ההנהגה בגלגול המאורעות, נהפוך הוא, מי יודע אם למעני סבל האיש הזה, כמה אני חייב לו הכרת הטוב, ואני אדון אותו?! נישא תפילה להשם שיפקח את עינינו במהרה בימינו ונזכה לראות בגלגול הארועים שמביא את משיח צדקינו בב"א.

- ### מה בפנים?
- חינוך באהבה: אין לך נוצות צבעוניות
 - מושג השבוע: תרומה גדולה
 - חבט לעומק: יהי ערב ויהי בוקר
 - הלכה בהרחבה: סוף זמנה של תפילת שחרית
 - תסוקי מעדנים: עוגיות שחמט

שבת פרשת "משפטים" שבת שקלים

כניסת שבת	16:58	יציאת שבת	17:51	חצור הגלילית בית שאן
כניסת שבת	16:53	יציאת שבת	18:01	

תפילת שחרית מניין עובדים
 בשעה 05:10 (קורבנות)
 בחזון הדור הצעיר מול לשכת התעסוקה- סניף חצור

"איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק..."

הלכה בהרחבה

הרב איתי אהרן

סימן פט'. סוף זמנה של תפילת שחרית – חלק ב'

למדנו שבוע שעבר שיש שתי אפשרויות מהו מקור הדין להתפלל שחרית אחר זמנה (שהוא ארבע שעות). האחת מדין תפילת תשלומים, כל היום ניתן להתפלל שחרית אלא שכאשר הגיעה שעת המנחה יש להקדים מנחה, לכן ניתן להתפלל שחרית עד חצות וחצי ורק מי שנאנס ולא התפלל שחרית עד ארבע שעות יכול להתפלל אחר ארבע שעות. האפשרות השנייה לומר שההיתר של רבי יהודה להתפלל עד חצות הוא מדין תפילת שחרית ולא כדין תפילת תשלומים ולכן ניתן להתפלל שחרית אחר זמנה רק עד חצות. ולא דווקא מי שנאנס אפילו הזיד ולא התפלל בזמנה יכול להתפלל עד חצות.

הרמב"ם כתב (ג', א') "עבר או טעה" משמע אפילו מי שהזיד יכול להתפלל אחר זמנה. ואם כן אין דמיון בין השלמת תפילה אחרי ארבע שעות לבין תפילת תשלומים וניתן להתפלל שחרית רק עד חצות. וחצי שעה בין חצות לחצות וחצי שהוא זמן מנחה לא ניתן להתפלל שחרית כלל! וברכותיו לבטלה! (והנאנס ולא התפלל עד חצות יכול להתפלל תפילת תשלומים אחר מנחה) וכן פסק **השו"ע** והרמ"א (סעיף א'). לעומת זאת **הט"ז** למד שמותר להתפלל שחרית גם בחצי שעה שאחרי חצות שהרי הגמ' אמרה "כוליה (כל) יומא (היום) מצלי (מתפלל)" משמע כל היום אלא שלאחר שהגיע זמן מנחה אינו רשאי להקדים שחרית למנחה ויכול להתפלל שחרית רק כתשלומין וסמוך למנחה. **המגן אברהם** סובר כשו"ע שאסור להתפלל בחצי שעה אך מטעם אחר, חצות הוא כבר זמן מנחה וחכמים קבעו להתפלל רק אחר חצות וחצי מחשש שיטעו ויתפללו קודם הזמן זאת אומרת מעיקר הדין כבר תחילת חצות זהו זמן מנחה ולכן לא ניתן להתפלל שחרית בחצי שעה זו.

לסיכום בדין שוגג ומזיד לכל הדעות גם אם לא התפלל במזיד יכול להתפלל אחר ארבע שעות. **בדין תפילה בין חצות לחצות וחצי** לשיטת **הט"ז** יכול להתפלל וכאשר יגיע זמן מנחה (חצות וחצי) צריך להקדים מנחה. לשיטת **השו"ע** אין להתפלל בחצי שעה זו וברכותיו לבטלה שאינו זמן מנחה ואינו זמן שחרית. **המג"א** אין להתפלל שזהו כבר זמן מנחה והוא צריך להקדים מנחה אלא שאינו רשאי להתפלל מנחה.

למעשה כתב **המשנה ברורה** מי שלא התפלל עד ארבע שעות במזיד יתפלל על תנאי. שלא להתפלל בחצי שעה זו ואם טעה והתפלל לא יחזור להתפלל.

חוג תהילים לילדים

ביום שבת בשעה 16:30

ב"חזון הדור הצעיר" מול לשכת התעסוקה

סניף חצור הגלילית

טיפים בריאותיים

בת-ציון שלומי

ליקוט = בריאות!

אופטימיות היא אחד הגורמים התורמים ביותר לבריאותנו. עם זאת, לפעמים קשה לשאוב אופטימיות מהסביבה שבה אנו חיים, כיוון שהחדשות בתקשורת אינן טובות כל כך, אולי כואב משהו, אולי יש איזו צרה חלילה... אז בואו ואספר לכם מהו אחד ממקורות האופטימיות שלי: הלקטים. מה פירוש לקטים? אלו הם אנשים היוצאים לטיולים מדי פעם בחבורה, בלי לקחת איתם מזון בכלל – ומלקטים צמחים למאכל בדרך. הם שוהים בטבע במשך כמה ימים רצופים במרחבים עם כמה שפחות עמודי חשמל, כבלי טלפון ואנטנות – ופשוט נהנים מזיו השכינה... חבורת מטיילים אחת כזאת מסיירת באזור צפת, והם מספרים שאינם רעבים בכלל בטיולים הללו. הם יודעים אילו צמחים טובים למאכל אדם, וכך הם ניזונים מפרי העץ ומעלים ירוקים שפעם כל עקרת בית הכירה והשתמשה בהם – חוביזות, חמציצים, חרדל, ירבוז, רגלת גינה (בערבית - ריג'לה) ועוד. הצמחים הללו אינם נדירים, ובוודאי נמצאים לידיכם ממש ברגע זה – בחצר או בשדה קרוב לבית. כאשר מטפחים את הגינה בדרך כלל תולשים ומשליכים אותם, כיוון שהם נחשבים לעשבים רעים, אך למעשה יש בהם המון רכיבים מזינים שיכולים להעשיר ולחזק את המערכת החיסונית שלנו, ולתת לנו הרגשה נפלאה. כדי לזהות את הצמחים הללו אפשר לפתוח ספר מגדיר צמחים או לחפש באינטרנט כדי לדעת איך הם נראים בדיוק – ולהתחיל להוסיף אותם לסלט, למרק ולקציצות. בע"ה בשבוע הבא נמשיך ונספר על חווית הליקוט ועל איך שכל אחד יכול לקבל מהטבע מזון רב-ערך – חינם!

ממטעמי המטבח

בת-אור הילה דאודי

עוגיות שחמט

מצרכים:

1 כפית תמצית ווניל	200 גרם מרגרינה
2 1/2 כוסות קמח	1/2 כוס סוכר
לבצק השני- כל המצרכים	1 חלמון
הנ"ל בתוספת 60 גרם שוקולד מומס	1 כף קליפת תפוז מגורדת

אופן ההכנה:

להקציף יחד את המרגרינה, החלמון, הסוכר, קליפת התפוז ותמצית הווניל לקרם אוורירי וחלק.

מוסיפים את הקמח ומעבדים לבצק. מחלקים את הבצק לשניים.

להכנת הבצק השני מוסיפים את השוקולד המומס ובוחשים היטב ומחלקים גם אותו לשני חלקים.

יוצרים מ-4 חלקי הבצק שרוכים, מניחים שרוך לבן ליד שרוך חום ומהדקים, על השרוך החום מניחים שרוך לבן ועל הלבן מניחים את השרוך החום. מהדקים, עוטפים בנייר פרגמנט ומשהים במקרר לכמה שעות.

חותכים את הגליל הקר נחום- לבן לפרוסות ומניחים על תבנית משומנת במרחק זו מזו. אופים בחום בינוני (175 מעלות) 8-10 דקות עד לקבלת גוון צהוב קל בחלק הלבן.

בתאבון!!!

מושב השבוע

גרשון האריס

תרומה גדולה

"לא יהיה לפכהנים הלויים כל שבט לוי זולק ונזולה עם ישראל אשי ה' ונזולתו יאכלון: ונזולה לא יהיה לו בקרב אזויו ה' הוא נזולתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הפכהנים מאת העם מאת זכווי הזבוח אם שור אם שיה ונתן לפכהן הזרע והלכוניים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו:"

בפסוקים האלה מספר במדבר, פרק י"ח, א-ד, אנחנו לומדים על החובה מן התורה לפרנס את הכהנים והלויים היות ולא יהיה להם כל חלק ו/או נחלה בארץ ישראל מפאת תפקידיהם בקודש למען כל העם.

מהפסוק, "ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו", למדו חז"ל שהיות ודגן ותירוש ויצהר הם מאכל אדם וגידולם מן הארץ עם בעלים, כל המאכלים מגידולי קרקע בגבולות ארץ ישראל חייבים בתרומה לכהן לפני אכילתם – המכונה "תרומה גדולה" – והיא מצוות עשה מן התורה.

אולם, מן התורה אין שעור לתרומה זו, ולפי הגמרא אפילו חיטה אחת פוטרת שדה שלם! אולם, חז"ל קבעו שעור: אחד חלקי שישים מהיבול זאת מידה רעה, אחד חלקי חמישים זאת מידה בינונית, ואחד חלקי ארבעים זאת מידה טובה/נדיבה.

התרומה ניתנת לכהן, שצריך לאוכלה בטהרה והוא רשאי לתת ממנה לאשתו, בנותיו הרווקות, עבדיו הכנענים וגם לכהנים אחרים. אולם, הכהן חייב להיות טהור באכילת תרומה. על כן, בזמן הזה נוהגים להפריש תרומות ומעשרות אך לא לתת לכהן בפועל גם בגלל ספק מסוים לגבי מיהו באמת כהן אך יותר מפני שממילא אי אפשר לכהן להיטהר. אי"ה נדבר על קיום המצווה בפועל בשבוע הבא.

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

חידת השבוע

המתמטיקאי היווני פיתגורס נתן לאחד מתלמידיו עונש "חינוכי": על התלמיד היה לספור את שבעת העמודים שנצבו בשורה בשוק, החל מהעמוד השמאלי, הלך ושוב עד שיגיע למספר 1000. באיזה עמוד סיים התלמיד את הספירה?

פתרון מהשבוע שעבר

1. (1)מעבירים את השוטר והאסיר - מחזירים את השוטר
- 2.מעבירים ילדה עם השוטר - מחזירים את השוטר והאסיר
- 3.מעבירים אמא והבת השניה - מחזירים את האמא
- 4.מעבירים את האבא והאמא - מחזירים את האבא
- 5.מעבירים את השוטר והאסיר - מחזירים את האמא
- 6.מעבירים את האבא והאמא - מחזירים את האבא
- 7.מעבירים את האבא וילד אחד - מחזירים את האסיר והשוטר
- 8.מעבירים את השוטר עם הילד השני - מחזירים את השוטר
- 9.מעבירים את השוטר עם האסיר.

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

ויהי בוקר ויהי ערב

המדרש כאן מביא שלמות שהתורה ניתנה בבוקר, כפי שנאמר "ויהי ביום השלישי בהיות הבקר", המשפטים, ניתנו בערב. כאסמכתא לכך מביא המדרש את הפסוק באיוב "מבקר לערב יתנו". מה המשמעות של האמרה הזו, האם באמת יש כן התייחסות רק לשעה בה ניתנה התורה ונמסרו המשפטים?

ישנה דרשה אחרת המובאת במסכת שבת, "ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב" - וכי תעלה על דעתך שמשה יושב ודן כל היום כולו? תורתו מתי נעשית? אלא, לומר לך, כל דיון שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. כתיב הכא, "ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב", וכתוב התם, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.

דרשה זו מוציאה את המילים ממשמעותם הפשוט, משה לא יושב פיזית מהבוקר עד הערב. מה הוא כן עושה? מדוע נתפסים במילים של בוקר וערב? מדוע המילים האלו הם חלק כל כך חשוב בסיפור הבריאה? לפני שה' בורא את האדם, מסופר במדרש, ישנה ההתנגדות החזקה של מידת האמת, אמת אומר, אל יבא, שכולו שקרים. רק לאחר שהקב"ה "משליך את האמת לארץ", מתאפשרת בריאת האדם. המדרש ממשיך כי האמת שבה וצומחת מתוך הארץ. למה הכוונה?

העולם שלנו הוא "עולם השקר", הוא נקרא "עולם" על שם ההעלם הגדול, העלם שיכול להתאפשר רק בתנאים המיוחדים של עולם החומר, השקר שנותן לנו לראות נפרדות וחלוקה. זה לא פשוט לגלות אמת בעולם, האמת היא כל כך אמיתית, כל כך ברורה ויציבה, עד שההסתר של העולם לא יוכל לעמוד בפניה. ברגע שאך תתגלה במעט, העולם כבר לא יהיה "עולם", "שכולו שקרים".

בורא העולם לא מבטל חלילה את האמת בעבור העולם, הוא משליך אותה לארץ, לתוך הארציות, הוא מסתיר אותה ומערב אותה. לא רק שחלקיה השונים של אותה אמת צרופה, מוסתרים בתוך הוויית העולם המורכבת, הרבה יותר מכך, האמת צומחת ומתפתחת מתוך ההסתר הזה, מתגלה שוב ושוב בשלל פנים, פנים שרק מציאות של ארץ יכולה לייצר.

בבריאת העולם, חוזרת על עצמה שוב ושוב האמירה "ויהי ערב, ויהי בוקר". בשביל לברוא את העולם היה צורך ב"ערב", בעירוב וערבוב של האמת, אבל צריך לזכור שיש מטרה, יהי בוקר. האמת מוסתרת בכדי שנוכל לגלות אותה בתוך ומתוך עולם השקר, היכולת לגלות אור מתוך ההסתר היא ייחודית רק לעולם בו שייך הסתר, היא המטרה לשמה נוצרה ההסתרה.

התורה שבכתב ניתנה ביום, בגלוי ובברור, זה היה חלון שנפתח, לרגע הוסר המסווה הארצי והתגלה האור בזוהרו. לעומת זאת, המשפטים, הם נולדים מתוך המציאות היום יומית. מציאות בה הגשמיות מסתירה את אור האמת בדיוק כפי שבערב כדור הארץ מסתיר את אור השמש. שם, דווקא שם, אנו מצויים לחפש את האור המסתתר ו"לעשות סדר" בערבוביה. כשאדם דן דין אמת לאמיתו, לא רק במשפט בין שני יריבים, בכל תחום אותו מתעורר אדם לבדוק לעומק. כשאדם מצליח לגלות את האור המורכב, למצוא את האמת המסתתרת, הוא נעשה שותף לאותו תהליך נפלא של הבריאה, הוא משתתף בהובלת הבריאה אל ייעודה.

אבל בכך לא די, משה דן את העם "מבוקר עד ערב". חשוב לדעת לגלות נקודות של "בוקר" - של אור, בתוך ה"ערב", וחשוב לא פחות, לקחת את אותו אור שהתגלה, ולשמור אותו ל"ערב" הבא. העולם, לא רק במבנהו הפיזי, מורכב מסדרה מחזורית של ערב ובוקר. ישנם זמנים שקל יותר להבחין באור ויש עיתים בהם הכול נראה חשוך.

בעת התגלות צריך כל אחד לזכור שזה לא יישאר לנצח, שהוא עלול למצוא את עצמו שוב בעירוב, שוב במקום בו הדברים לא ברורים. לכן, דווקא שעת האור הוא הזמן להתכונן לחושך. משה רבנו מגלה ומלמד את בני ישראל לא רק לדעת לגלות בתוך החושך את האור, אלא, גם לזכור לקחת את אותו האור לתוך החושך הבא. (מבוסס על תורתו של השפת אמת)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

☪ אל נא רפא נא לה☪	☪ ברכה והצלחה☪
☪ אוסנת יסכה בת רבקה	☪ עדה עטייה
☪ יואב בן לאה	☪ נתנאל טלקר
☪ חנה בת מרים	☪ חנניה ביטון
☪ רונן בר עדנה	☪ משה דואב
☪ אליה בת סיגל	

פתגם חסידי הרב ישראל ניסן מור יוסף

טעם שהדין הראשון שנאמר מיד לאחר מתן תורה הוא דין עבד עברי: במתן תורה נעשו בני ישראל עבדים להקב"ה, ו"נשתחררו" מכל סוג של עבדות אחרת. לא רק עבדות לאדון גשמי, אלא גם "השתעבדות" לעניני עולם הזה. ללמדנו שעבד אמיתי של הקב"ה - "עבד עברי" צריך לרצות להתענג רק מדברים שקשורים להקב"ה, ואין לו להגיד "אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני", שמרמזים לתענוגי עולם הזה, אלא כל כוחותיו ועניניו צריכים להיות "משועבדים" לה' לבדו. ומי שאומר "אהבתי את אדוני גו' לא אצא חפשי", ורוצה להשתעבד לעניני עולם הזה, נרצע. כי בהר סיני שמע "שאמרתי 'כי לי בני ישראל עבדים' - ולא עבדים לעבדים" ומכיון שאדם זה "הלך זה וקנה אדון לעצמו" ולא נשאר עבד להקב"ה ל ב ד ו , ל כ נ " י ר צ ע " (קידושין כב, ב.) (ע"פ אגרות קודש חכ"ג עמ' קו)

ניתן להעביר דרכנו את המעות "זכר למחצית השקל" למשפחות מעוטי יכולת.

לפרטים:

סניף הצור הגלילית - מיכאל דאודי - 0525241675
סניף בית שאן והסביבה - ליאור מוסאי - 0508819236
סניף אליפלט והסביבה - אליאב אסולין - 0523852431

סיפור משקפיים טובות אוהד דהן

משפטים בחלל האוויר -

בעת שיעור שנתן רבי ישראל בעל שם טוב לתלמידיו, נשמעה לפתע נקישה על תריס החלון. דרך החלון הציץ איכר הגורר אחריו עגלה מלאת כלי עבודה. "אתם צריכים תיקונים כלשהם? ", קרא. "יש לכם שולחנות רעועים או כיסאות שבורים? או אולי לבנה רופפת באח? " "לא, לא!", באה התשובה חסרת הסבלנות מתוך החדר, שם רצו כולם להמשיך בשיעור שהופרע בעיצומו. "הכל במצב מצויין. אין צורך בשום תיקונים". "באמת? אין שום דבר המצריך תיקון?" קרא האיכר. "לא יכול להיות. הביטו היטב, ולבטח תמצאו משהו הזקוק לתיקון!" רבי ישראל פנה אז אל תלמידיו.

"פעמים רבות לימדתי אתכם ששום דבר אינו מקרי בעולמנו. לכל אירוע ולכל חוויה יש מטרה, וכל מה שאנו רואים או שומעים הוא שיעור לעבודת הבורא. חישובו על המילים ששמענו זה עתה מפי האיכר הפשוט. כמה הן רלוונטיות לכל אחד מאתנו! האם הכל באמת במצב מושלם? אולי לפעמים זה באמת נראה כך, אך אם האדם באמת תר בלבו ומעריך את חייו ואת המאורעות שקרו, הרי בטוח שהוא ימצא משהו שזקוק לתיקון, לא...?"

לפעמים משפטים שנזרקים בחלל האוויר, אע"פ שאינם מופנים אלינו, הם בשבילנו. הם באים בצינור שיחה של אחרים, אך על הדרך, מבין סדקי הצינור, מרטיבות ומעוררות אותנו לתיקון פגמים אישיים.

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

אין לך נוצות צבעוניות

בעיירה קטנה חי לו תוכי יפיפה וצבעוני שכל מי שראה אותו עצר והסתכל ונדהם מיופיו.

יום יום היה התוכי הולך לאגם ושותה מעט מים, מביט בבבואה המדהימה שלו ומתלהב מכך שכולם מתפעלים מיופיו ולא מפסיקים לדבר עליו, מצלמים ומציירים אותו.

יום אחד הגיע לעיירה עגור לבן בשעה שהתוכי הגיע לאגם לשתות מים, חפץ אף הוא לשתות מהאגם. עמד ליד התוכי הצבעוני, לגם מים לרוויה כאשר התוכי ששתה לידו הפסיק והסתכל על חברו. בדק אותו מלמעלה למטה ובגיוחך אמר לעגור: "אילו נוצות חדגוניות יש לך, הן בכלל לא יפות ולא צבעוניות כמו שלי". התוכי אמר זאת בקול כדי שכל קהל מעריציו ישמעו ויצחקו.

העגור המשיך לשתות מבלי לענות והתוכי העצבני המתין לתשובתו כדי שיוכל לצחוק עליו אף יותר. לבסוף, סיים העגור לשתות, התבונן על התוכי ואמר: "בוודאי שאין לי נוצות צבעוניות, אבל הנוצות חזקות ומאפשרות לי לעוף למרחקים". הוא חיך ושתה עוד בזמן שהתוכי הסתכל ימין ושמאל ולא ידע מה לעשות עם עצמו, ואז העגור המשיך - "אז נכון שאין לי נוצות צבעוניות אבל יש לי נוצות שימושיות, שלך עפות?" התוכי העמיד פנים שלא שמע ושתה עוד מים.

*"הבל היופי ושקר החן" - יש יפה ויש שימוש לכל אדם יש יתרונות וחסרונות, אין טוב יותר, אסור להתגאות במעלותינו, יש לזכור גם את חסרונותינו.

*"כל המלבין פני חברו...." יש ערך חינוכי גדול בחינוך הילדים וגם המבוגרים ביחס להעלבה, אין להתפאר במה שיש לנו, היום יש מחר אין, אף לו אחד צופה את העתיד, הענווה והצניעות הם ערכים חשובים בחיינו.

*השוואה - אסור בתכלית האיסור להשוות בין ילדים ותלמידים, ההשוואה לא מסייעת להישגים היא רק מעכבת, לכל ילד או תלמיד יש יתרונות וחסרונות זה תפקידנו לזהות את החוזקות של הילד או התלמיד ולמנף אותם להצלחות.

"הדרך הטובה להעריך את המסע היא בחברים ולא בקילומטרים" (טים קאהיל)

נר ה' נשמת אדם

יזכור

- ◇ מרים בת מורורי ז"ל
- ◇ ר' דוד בן יהודה ז"ל
- ◇ ר' רחמים בן יהודה ז"ל
- ◇ מרדכי בן ציפורה
- ◇ מרים בת וואסי ז"ל
- ◇ עיוש בר איטו ז"ל
- ◇ ליזי בת מרים ז"ל

